

învățând și punând în practică principiile Evangheliei Salvatorului.

Ispășirea lui Isus Hristos oferă înălțătorul necesar pentru a fi făcuți puri și curați, unguentul calmant care să vindece rănille spirituale și să îndepărteze sentimentul de vinovăție și protecția care ne ajută să fim credincioși la bine și la rău.

Adevărul absolut există

Dumneavoastră, membri ai familiei și prieteni, care nu sunteți membri ai Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă, am încercat să vă explic principalele motive pentru care noi suntem misionari.

Există adevăr absolut într-o lume care disprețuiește și respinge din ce în ce mai mult noțiunea de absolut. La un moment dat, în viitor, „orice genunchi [se va pleca]” și „orice limbă [va mărturisi] spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul” (Filipeni 2:10–11). Isus Hristosul este, în mod absolut, Singurul Fiu Născut al Tatălui Etern. Ca membri ai Bisericii Sale, noi depunem mărturie că El trăiește și că Biserica Sa a fost restaurată în plenitudinea ei în aceste zile din urmă.

Invitațiile pe care noi vi le facem de a învăța și a pune la încercare mesajul nostru sunt rezultatul efectelor pozitive pe care Evanghelia lui Isus Hristos le-a avut în viețile noastre. Poate că, uneori, suntem stângaci, direcți sau chiar insistenți în încercările noastre. Simpla noastră dorință este de a vă împărtăși adevărurile care au o mare valoare pentru noi.

În calitatea mea de unul dintre apostolii Domnului și cu toată puterea sufletului meu, depun mărturie despre divinitatea și realitatea Lui. Și vă invit: „Veniți de vedeți” (Ioan 1:39), în numele sacru al lui Isus Hristos, amin. ■

Președintele Thomas S. Monson

Până ce ne vom revedea

Fie ca noi toți să cugetăm la adevărurile pe care le-am auzit și fie ca ele să ne ajute să devenim ucenici și mai cutezători.

Dragi frați și surori, am trăit două zile glorioase de mesaje inspirate. Inimile noastre au fost impresionate și credința noastră a fost întărită simțind Spiritul care a fost prezent în timpul acestor sesiuni ale conferinței. La încheiere, mulțumim Tatălui Ceresc pentru numeroasele binecuvântări pe care ni le dă.

Am fost înălțați spiritual și inspirați de muzica frumoasă care a fost interpretată în timpul sesiunilor. Rugăciunile rostite ne-au apropiat mai mult de cer.

Permiteți-mi să mulțumesc din

inimă, în numele întregii Biserici, fraților noștri care au fost eliberați în cadrul acestei conferințe. Le vom simți lipsa. Contribuția lor la lucrarea Domnului a fost enormă și va avea efect asupra generațiilor care vor veni.

Fie ca noi să ne întoarcem la casele noastre având în inimi hotărârea de a fi puțin mai buni decât am fost în trecut. Fie ca noi să fim puțin mai amabili și mai grijulii. Fie ca noi să ne întindem brațele pentru a-i ajuta nu numai pe membrii Bisericii, ci și pe aceia care nu sunt de credința noastră.

În interacțiunea cu ei, să ne arătăm respectul față de ei.

Sunt oameni care se confruntă în fiecare zi cu încercări. Să le arătăm grija noastră și să le întindem o mână de ajutor. Când ne vom îngriji unii de alții, noi vom fi binecuvântați.

Fie ca noi să ne amintim de cei în vârstă și de cei imobilizați în casele lor. Dacă ne vom face timp să-i vizităm, ei vor ști că sunt iubiți și prețuiți. Fie ca noi să ne îndeplinim responsabilitatea de „[a-i ajuta] pe slabi, [a înălța] mâinile obosite și [a întări] genunchii care se clatină”¹.

Să fim oameni onești și integri, care încearcă să facă ceea ce este drept în orice clipă și în orice circumstanțe. Să fim ucenici credincioși ai lui Hristos, exemple de neprihănire, devenind astfel „lumini în lume”².

Dragi frați și surori, vă mulțumesc pentru rugăciunile rostite pentru mine. Ele mă întăresc și mă înalță în timp ce mă străduiesc din toată inima și cu toată puterea să fac voia lui Dumnezeu, să-I slujesc Lui și să vă slujesc dumneavoastră.

La încheierea acestei conferințe, invoc binecuvântările cerului asupra fiecăruia dintre dumneavoastră. Fie ca cei care vă aflați departe de casele dumneavoastră să vă întoarceți în siguranță și să găsiți totul în ordine. Fie ca noi toți să cugetăm la adevărurile pe care le-am auzit și fie ca ele să ne ajute să devenim ucenici și mai cutezători decât am fost când a început această conferință.

Până când ne vom întâlni din nou, peste șase luni, mă rog ca binecuvântările Domnului să se reverse asupra dumneavoastră și asupra noastră, a tuturor, și fac aceasta în numele Său sfânt – chiar Isus Hristos, Domnul și Salvatorul nostru – amin. ■

NOTE

1. Doctrină și legăminte 81:5.
2. Filipeni 2:15.

Linda K. Burton

președinta generală a Societății de Alinare

Pregătite într-un fel care nu mai fusese cunoscut niciodată

Fie ca noi să ne pregătim să primim în mod demn rânduielele salvării și să ținem, cu un devotament necondiționat, legămintele corespunzătoare.

Când fiica noastră cea mai mică s-a întors acasă după prima zi de școală, am întrebat-o: „Cum a fost?”

Ea a răspuns: „A fost bine”.

Totuși, în dimineața următoare, când am trezit-o ca să meargă la școală, și-a încrucișat brațele și a spus cu fermitate: „Am fost deja la școală!” Se pare că nu o *pregătisem* sau nu îi explicasem că a merge la școală nu era un eveniment unic, ci era de așteptat ca ea să meargă la școală cinci zile pe săptămână, timp de mulți, mulți ani.

Gândindu-ne la principiul de a fi pregătit, imaginați-vă împreună cu mine următoarea scenă. În timp ce stați în camera celestială a templului, observați un număr de mirese și miri, fiind conduși cu reverență înăuntru și afară, în timp ce așteaptă să fie căsătoriți pentru timp și toată eternitatea. O mireasă intră în camera celestială,

ținându-se de mână cu alesul ei. Ea poartă o rochie de templu simplă, dar frumoasă, și are un zâmbet calm, liniștit și cald pe fața ei. Ea este bine aranjată, dar nu astfel încât să atragă atenția. Ea își ocupă locul, aruncă o privire scurtă în jur și apoi este, deodată, copleșită de emoție. Pare că lacrimile îi curg datorită sentimentelor de evlavie și reverență pe care le are pentru locul în care se află, dar și pentru rânduiala sacră care îi așteaptă pe ea și pe alesul ei. Comportamentul ei pare să spună: „Cât de recunoscătoare sunt să mă află astăzi în casa Domnului, pregătită să încep o călătorie eternă împreună cu un iubit însoțitor etern”. Ea pare să fie *pregătită* pentru mult mai mult decât un eveniment.

Recent, iubita noastră nepoată mi-a lăsat pe pernă un bilet care spunea în parte: „Un lucru pe care îl observ când intru în templu este spiritul liniștit, plin de iubire, care sălășluiește acolo...”